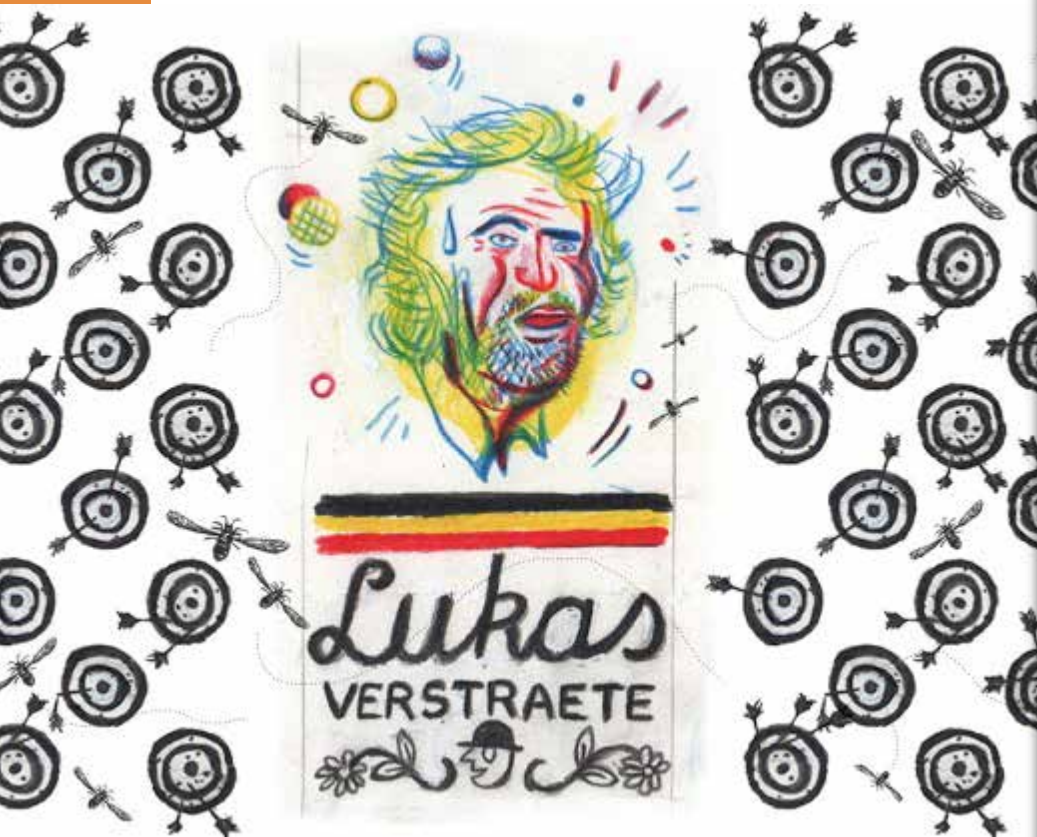
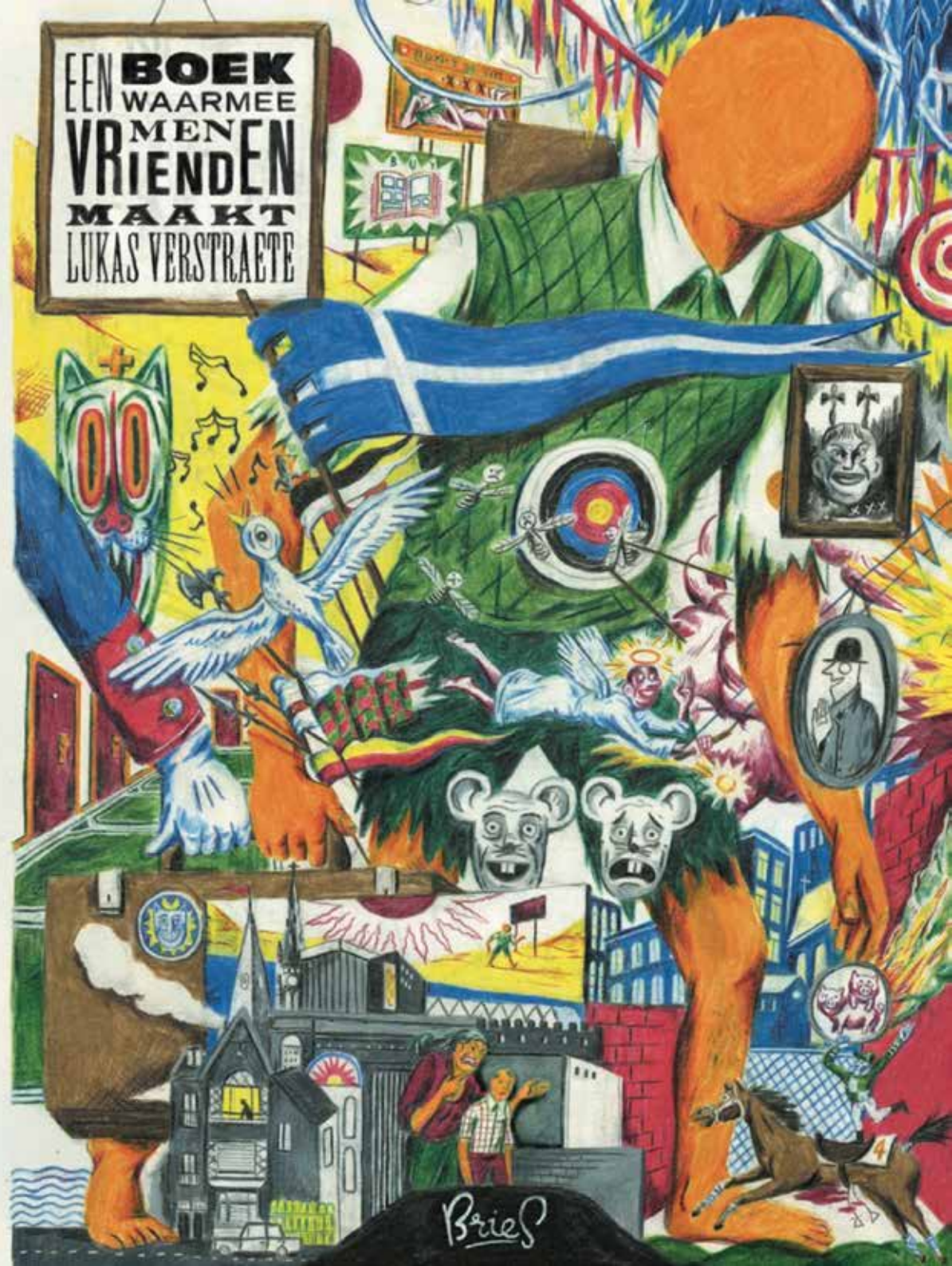

INTERVIEW LUKAS VERSTRAETE DOOR MARIO STABEL

We ontmoeten Lukas Verstraete (°1992) in Sint-Lucas – School of Arts in Gent enkele uren voor de officiële presentatie van zijn eerste stripworp EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT. Van zenuwen lijkt ons weinig sprake, maar daar kan ook de locatie voor iets tussen zitten. Verstraete keert nog regelmatig terug naar het nest dat hij in 2014 verliet met een diploma illustratie op zak.

Je bent nu de nieuwe ster aan het Briesfirmament. Waar kan de SSZ-lezer je eventueel nog van kennen?

VERSTRAETE: “Ik heb al wat illustraties voor DE MORGEN mogen maken en voor REKTO:VERSO, een Vlaams cultuurtijdschrift met bijhorende website. Daarnaast zijn er her en der nog wel wat opdrachtjes geweest. Op stripgebied bleef het tot nu toe tamelijk beperkt: enkele groupzines en ooit iets voor Pulp Deluxe, maar dat is

ook al even geleden. Ik beschouw dit album dan ook als mijn stripdebuut.”

Ik heb even door je website (lukas-verstraete.blogspot.be) gescrollt en ik kon eigenlijk niet anders dan concluderen dat je wel een heel herkenbare eigen stijl hebt ontwikkeld. Hoe zou je die zelf omschrijven?

VERSTRAETE: “Goh, het is misschien iets vetter dan algemeen gangbaar is. Ze hebben me ooit gezegd dat ik

Ze hebben me ooit gezegd dat ik precies Marc Sleen ben, maar dan met een hamer die op mijn kop neergekomen is.

precies **Marc Sleen** ben, maar dan met een hamer die op mijn kop neergekomen is. Het heeft iets Vlaams, een beetje gewelddadig, met veel bruuske bewegingen. Tja, vettig hè...” (*lacht*)

Welke tekenaars hebben je beïnvloed?

VERSTRAETE: “Marc Sleen dus... Mijn grootvader **Luc Verstraete** was zelf ook kunstenaar, daar heb ik ook heel wat van meegekregen. Daarnaast wil ik zeker nog de cartoonist **Saul Steinberg** vermelden. Ondanks het feit dat hij nogal steriel werkt, is dat toch een heel grote inspiratiebron voor mij geweest. Hij laat zien hoe je van een tekening net dat ietsje meer kan maken. Ik heb ook les gehad van **Brecht Evens**, **Brecht Vandembroucke** en de illustrator **ATAK**. Zij hebben me getoond wat een strip nog allemaal kan zijn als je bereid bent om buiten het kader te treden. En in die context wil ik zeker ook nog **Olivier Schrauwen** aanhalen.”

En dan is er nu je stripdebuut EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT. Zou je het verhaal even kunnen samenvatten in enkele regels?

VERSTRAETE: “Het idee van het boek is dat er een personage zichzelf verliest, wordt opgesplitst in drie delen en zo

met zijn gespleten persoonlijkheid moet omgaan. Hij gaat op zoek naar wie hij is, wat hij is, wat die drie delen apart waard zijn en ook hoe de omgeving daar een invloed op heeft. Dat is een heel filosofische zoektocht, maar ook een die getuigt van een ongelooflijke naïviteit én gepaard gaat met heel wat slagen en verwondingen.”

Ik vind het boek een heel krachtige titel hebben, maar ik vond niet direct een link met het verhaal.

VERSTRAETE: (*lacht*) “De titel is eigenlijk gebaseerd op een sticker van een biljartclub. Daarop stond: ‘Een biljartclub waarmee men vrienden maakt’. Ik vond dat wel passen bij mijn debuut: die naïeve filosofie zit er wel wat in. De lezer moet dan zelf maar uitmaken of de titel bij het boek past.”

In je boek merkte ik ook heel wat cameo's op: Bolleke, het ZOT-mannetje. Welke kan ik zo gemist hebben?

VERSTRAETE: “Bolleke is natuurlijk een verwijzing naar Marc Sleen en dat ZOT-manneke (*een droedel die ver-*

Fragmenten uit EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT.

Ik heb eigenlijk heel wat inspiratie bij Pulp Fiction gehaald, ook al val ik steeds in slaap bij die film. Als films te spannend zijn, val ik in slaap.

trekt vanuit het woord ZOT, red.) duikt nog wel in meer tekeningen op en probeer ik me toe te eigenen. Zo van: als mensen dat nog zien dat ze denken: 'Ah, da's een Lukas Verstraete!' Een onmogelijke strijd waarschijnlijk... (lacht) Daarnaast zitten er nog wel wat verwijzingen naar de kunstcanon in: Goya komt terug, Ensor komt terug. Als je mijn tekeningen naast de originele schilderijen zou leggen, zie je wel hoe ik mijn beelden heb opgebouwd."

Toen ik het boek opensloeg en ik die twee manmuizen op een bankje zag zitten, dacht ik direct: MAUS en Art Spiegelman! Later begon ik toch te twijfelen, totdat er plots een personage opdook met de naam Spiegelman.

VERSTRAETE: "Dat is inderdaad geen toeval, maar het was eerder als een lachertje bedoeld. Er zijn er nog die me op de gelijkenis wezen en dan dacht ik: 'Weet je, dan zet ik het er gewoon maar bij.'"

Zou je dit dan eerder een hommage of een persiflage noemen?

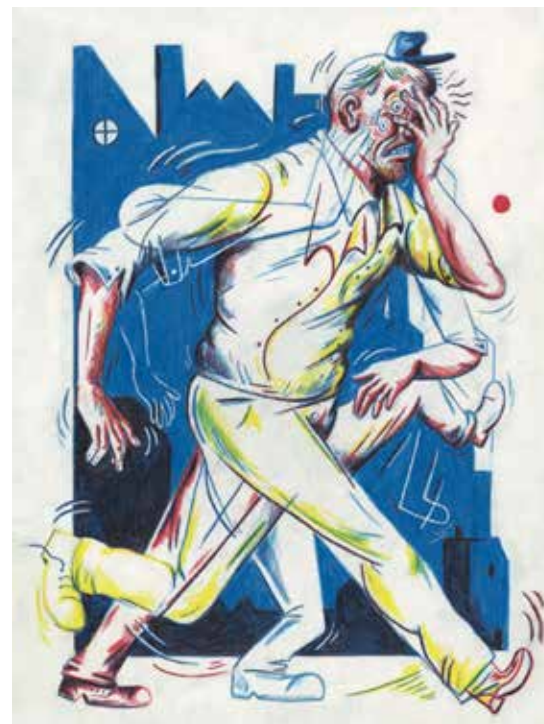
VERSTRAETE: "Ik weet het eigenlijk niet goed. MAUS vind ik zeker een hommage waard, de rest van Spiegelmans werk vind ik niet altijd even interessant. Bij NERO en die schilders is het duidelijk, die bewonder ik echt."

Bij het lezen legde ik nog wel enkele verbanden met films en boeken. De transformaties uit INVASION OF THE BODY SNATCHERS? Het zoeken naar je identiteit uit pakweg THE BOURNE IDENTITY of XIII. Gangstafilms...

VERSTRAETE: "De films die je opnoemt heb ik toch niet gezien. Ik heb eigenlijk heel wat inspiratie bij PULP FICTION gehaald, ook al val ik steeds in slaap bij die film. Als films te spannend zijn, val ik in slaap. Da's een heel groot probleem! (lacht)

Het idee van een koffer waarvan de inhoud onbekend is, heeft me heel hard getriggerd om dit boek te maken. Er zit trouwens nog een duidelijke verwijzing in naar de film: de twee muizen heten namelijk Vincent en Jules (naar twee van de vele protagonisten uit de film, gespeeld door John Travolta en Samuel L. Jackson, red.).

THE IMAGINARIUM OF DOCTOR PARNASUS van Terry Gilliam vind ik ook heel straf. Heath Ledger stierf tijdens de opnames en zijn rol werd dan overgenomen door Johnny Depp, Jude Law

Fragmenten uit EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT.

en Colin Farrell. Het is boeiend om te zien hoe die acteurs zijn rol vertolken. Dat idee van wisselende personages die eigenlijk toch dezelfde persoon spelen, vond ik zeer intrigerend."

Je flirt met heel wat genres in het boek: het is een beetje thriller, wat drama, humor,... Vrees je niet dat je zo de mensen gaat afschrikken? Het is niet het gemakkelijkste boek.

VERSTRAETE: "Ik wissel graag ver-

schillende stijlen af, niet alleen in mijn tekeningen, maar ook in mijn verhaalstijl. Ik wil geen rechtlijnige verhaallijn, het mag geen doorsnee roman worden. Zo blijft het voor mij ook spannend. Ik wist wel van tevoren wat ik ging vertellen, maar hoe ik het ging vertellen, dat is nog serieus geëvolueerd."

Stond het verhaal volledig op punt toen je begon te tekenen?

VERSTRAETE: “Zo goed als... Voor mijn masterproef op Sint-Lucas heb ik eerst de tijd genomen om het verhaal op punt te zetten, dus die kapstok was er al wel. Bij het tekenen heb ik nog wel wat puntjes op de i gezet. Eigenlijk kan je zeggen dat ik er toch wel vier jaar aan gewerkt heb.”

Ik moet toegeven dat ik op het einde van het verhaal wat verloren liep...

VERSTRAETE: “Ja ja ja... (*denkt na*) Op zich is dat niet de bedoeling, maar het is wel een logisch gevolg, denk ik. Het hoofdpersonage is zelf totaal de weg kwijt en alles loopt letterlijk en figuurlijk in de shit voor hem. Misschien heb je de overeenkomsten tussen een van de beginplaten en de laatste pagina opgemerkt? Hij is in een constante lus terechtgekomen en hij weet niet meer hoe hij er nog kan uitgeraken.”

Fragmenten uit *EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT*.

Brecht Evens is wel een enorme invloed geweest. Dat was zo de eerste keer dat ik dacht: ‘Dat is geen strip!’ Hij overstijgt het medium, hij is echt een auteur die op zich staat.

Keuzestress

Ik wil je ten slotte nog wat dilemma’s voorleggen. Je mag één

keer je joker inzetten! Brecht Evens of Willy Vandersteen, of had ik beter Marc Sleen genomen?

VERSTRAETE: “Marc Sleen! Alhoewel... Brecht Evens is wel een enorme invloed geweest. Dat was zo de eerste keer dat ik dacht: ‘Dat is geen strip!’ Hij overstijgt het medium, hij is echt een auteur die op zich staat. Niet dat Willy Vandersteen niet op zich staat, maar hij overstijgt het format niet. Ook Sleen blijft binnen het format, maar zijn stijl vind ik dan weer fantastisch. Je kunt hem soms ook niet volgen, het mag allemaal wat anarchistischer bij hem. Hij is op een gegeven moment ook gewoon gestopt, terwijl Vandersteen... Tja...”

Ik had ook Quentin Tarantino of Ridley Scott als dilemma klaar, maar dat lijkt me in het licht van het vorige al wel duidelijk.

VERSTRAETE: “Ja, dat zal wel Tarantino zijn. Zijn teksten zijn echt fantastisch. De actie! De snelheid! Ridley Scott

vind ik qua sfeer ook wel geniaal, maar toch...”

De volgende is misschien een moeilijke? Illustrator of striptekenaar?

VERSTRAETE: (*denkt inderdaad lang na...*) “Het heeft allebei zijn voor- en zijn nadelen. Bij een strip is het aangenaam dat je je eigen wereld kan creëren. Dat trekt je tekeningen ook op. Dat wordt groot. Bij illustratiewerk moet je alles samenballen in een of enkele beelden en dat vind ik wel het krachtige ervan. Bij een strip moet je blijven volhouden en moet alles wat duidelijker zijn. Bij een illustratie kan je toch wat vager blijven, de tekst erom rond vertelt het verhaal dan wel. Ik ga dus geen keuze maken!”

Om de een of andere reden vond ik de keuze tussen Gent en Antwerpen ook wel de moeite om aan je voor te leggen.

VERSTRAETE: “Ja, ik woon in Gent, dus... Ik ben nu pas verhuisd naar

Ik heb de grenzen van het medium verkend en nu moet ik voor mezelf uitmaken of ik op deze manier verder wil of eventueel terugkeer naar een iets klassiekere vorm.

Ledeberg, een deelgemeente van Gent, en dat was een goede keuze. Gent voelt soms nogal braaf aan. In Antwerpen ben ik iets meer op mijn ongemak, wat ik dan weer aange-naam vind.”

De laatste: crowdfunding of een dotatie van Sven Gatz?

VERSTRAETE: (lacht) “Awel, voor de verandering ga ik voor Sven Gatz, maar ik vond die crowdfunding ook wel heel aangenaam...”

Ze ging ook wel heel snel.

VERSTRAETE: “Ja! Op tien dagen hebben we tienduizend euro bijeenge-sprokkeld. Ik heb een heel grote familie, wat wel in mijn voordeel speelt. Maar ik vond het echt bizar dat het zo snel ging. Ik was wel heel blij... Ik zat echt te stressen, zo heel de tijd mijn scherm refreshen om te zien of er nog een gulle gever bijgekomen was... Ik heb trouwens wel een dotatie gehad van het **Vlaams Fonds voor de Letteren**, maar die volstond niet om

het boek te maken zoals wij het wilden. Ik dacht dat je een bijdrage uit Gatz zijn persoonlijke portemonnee bedoelde...” (lacht)

Wat zijn de plannen voor de toekomst? Komt er nog een vervolg op dit boek?

VERSTRAETE: “Ik heb niet echt de intentie om hier nog een vervolg aan te breien. Het verhaal is zo wel af. **Ria (Schulpen, van Bries, red.)** raadde mij aan om niet té lang te wachten met een volgend boek, maar ik wil eigenlijk eerst met **Vincent Lynen (zeker eens opzoeken op het www, red.)** nog wat korte, dwaze animatiefilmpjes maken en zien hoe ver we daarmee geraken. Langzaam zijn er wel wat ideeën voor een volgend boek aan het rijpen... Maar aan de andere kant... ik heb hier wel vier jaar aan gewerkt: da's een zesde van mijn leven! (lacht) Ik denk dat ik nog wel een volgende strip ga maken, maar dan moet ik wel eens goed nadenken over het format en zo... Het

mij ligt. Ik wil nu eens zien wat er nog mogelijk is: ik heb de grenzen van het medium verkend en nu moet ik voor mezelf uitmaken of ik op deze manier verder wil of eventueel terugkeer naar een iets klassiekere vorm. Het boek is nu af en dus ook een schietschijf voor kritiek. Ik ben daar ook benieuwd naar, ik kan er alleen maar uit leren...”

Wij wensen je in elk geval veel succes met de rest van je carrière!

Bedankt voor dit interview!

EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT verscheen als hardcoveralbum bij Bries, telt 208 pagina's en kost 35 euro.

Fragmenten uit **EEN BOEK WAARMEE MEN VRIENDEN MAAKT**.